

TIP
voor de thuisbelegger

Latijns-Amerika heeft grillige aandelenmarkten en dat biedt kansen voor beleggers. Het timen van markten is in de praktijk echter erg lastig.

rekening met een lange economische herstelperiode.

FONDSEN EN ETF'S

Passieve beleggers in Latijns-Amerika zullen naar alle waarschijnlijkheid beleggen in een etf die de MSCI Emerging Markets Latin America volgt. De vijf etf's in de tabel op pagina 38 volgen deze index en dat is ook de reden dat de rendementen niet heel erg veel van elkaar afwijken. Kosten zijn hierbij de meest bepalende factor. Hierbij gaat het om de opgegeven kosten, maar ook om eventuele verborgen kosten en opbrengsten uit bijvoorbeeld het uitlenen van aandelen door de beheerder.

Voor een indexbelegger komt beleggen in Latijns-Amerika neer op beleggen in een klein aantal landen. Vanwege de omvang van hun aandelenmarkt en hun economie spelen Brazilië en Mexico de grootste rol. De MSCI Emerging Markets Latin America bestond eind juli voor 66,1 procent uit Braziliaanse aandelen en 19,9 procent uit Mexicaanse. Verder hebben enkel Chili (7,3 procent), Peru (2,9 procent) en Colombia (2,2 procent) een noemenswaardige weging.

Argentinië is nauwelijks of niet in indices als deze vertegenwoordigd. Onder meer de kapitaalres-

tricties in het land zijn daarvoor een obstakel. De recente ontwikkelingen rond de schuld van Argentinië hebben etf-beleggers in deze regio daarmee grotendeels kunnen negeren. Ze zijn er inmiddels niet of nauwelijks in belegd. Wel was er het risico van een *spillover effect* naar andere landen in de regio. Dat risico is echter niet heel groot.

Actieve beleggingsfondsen hebben de vrijheid om van de index af te wijken, al zullen de meeste dat wel binnen een bepaalde bandbreedte doen. Dat maakt het voor beleggers belangrijk om goed naar de samenstelling van de beleggingsportefeuille van een fonds te kijken. Die zal het uiteindelijke rendement in hoge mate bepalen.

ACTIEF VERSUS PASSIEF

Actieve en indexbeleggers zijn al jarenlang in debat welke aanpak de betere rendementen oplevert. Is dat passief beleggen vanwege de lagere (transactie-)kosten en de eliminatie van menselijke beleggingsbeslissingen? Of kan een actieve fondsbeheerder wel degelijk een hoger rendement dan de markt (de index) behalen?

Uit onderzoeken blijkt dat weinig actieve beleggers erin slagen de index te verslaan, en dit

consistent jaar-na-jaar doen, is helemaal uitzonderlijk. Toch zijn er actieve fondsen die hierin slagen. Bij een vergelijking zoals in de tabel tussen etf's en actieve fondsen, scoren actieve fondsen doorgaans beter omdat in deze rijtjes altijd de beste etf's en de beste actieve fondsen worden meegenomen. Het is logisch dat de actieve fondsen dan beter scoren.

Voor wat beleggen in *emerging markets* betreft, wordt vaak gezegd dat actieve fondsen een voorsprong hebben. Deze markten zijn minder transparant en liquide dan de grote aandelenmarkten van ontwikkelde landen als de VS. Dat betekent dat er meer kansen zijn voor goede stockpickers.

Opmerkelijk in de tabel is verder dat de kosten verschillen tussen actieve fondsen en passieve fondsen in de regio Latijns-Amerika niet groot zijn. Dat is omdat de kosten van etf's in deze markten aan de hoge kant zijn, en actieve fondsen de laatste jaren hun kosten verlagen. Het is wel zaak hierbij te letten op andere kosten, zoals instapfee's en transactiekosten. Ook is het in de Morningstar-database niet altijd duidelijk of het fonds voor particulieren is of voor institutionele beleggers. Voor de laatste groep gelden lagere kosten.

**LET GOED
 OP DE SAMEN-
 STELLING
 VAN ACTIEVE
 PORTEFEUILLES**